

AMER. PROHIBICIJA JE BILA VČERAJ ODPRAVLJENA

**PREDSEDNIK JE V POSEBNI
POSŁANICI POZVAL AMERIŠKI
NAROD K ZMERNOSTI**

Tri države so zabile zadnje žeblice v krsto prohibicije. — Zadnji poskusi suhačev, da ohranijo prohibicijo, so se izjalovili. Proklamacija nadomestujočega državnega tajnika Phillipsa. — 21. amendment razveljavlja določbe 18. amendmenta. — Skoro štirinajst let suše.

WASHINGTON, D. C., 5. decembra. — Ko je danes popoldne država Utah odobrila 21. amendment k zvezni ustavi, je bila v osemnajstih državah dvoljena prodaja vina in žganih pijač. Ostale države ostanejo zaenkrat suhe.

Poročilo, da je Utah, 36. država, odobrila 21. amendment, je dospelo več ur pozneje kot tozadevna poročila iz Ohio in Pennsylvanije.

Ko je pa dospela vest iz mormonske države, je izdal nadomestujoči državni tajnik Wm. Phillips proklamacijo, s katero je proglasil preklic prohibicije. Malo pozneje je izdal tudi predsednik Roosevelt proklamacijo, v kateri je pozval ameriški narod k zmernosti in treznosti.

— Novega režima osebne svobode, — je rekel predsednik, — ne sme spremljati zlo, ki je pred prohibicijo in v času prohibicije sramotilo deželo.

Z glasovanjem v državi Utah je bila odpravljena prohibicija, ki je trajala natančno trinajst let, deset mesecev, osemnajst dni, sedemnajst ur, sedemindvajset minut in trideset sekund.

Uveljavljena je bila opolnoči dne 16. januarja 1920. Država Utah jo je včeraj popoldne 23 minut in 30 sekund po 5. uri (vzhodni normalni čas) izbacnila iz zvezne ustave.

Zvezna vlada je takoj prevzela kontrolo nad industrijami, ki izdelujejo opojne pijače, da bo urenila prodajo v mokrih državah in preprečila vithotapljanje žganja v suhe države.

Iz raznih delov dežele prihajajo poročila, da so se vršile velike slovesnosti toda vsak ni mogel zadostiti svoji želji, ker je bilo premalo žganja na razpolago.

Da izpopolni pomanjkljive zaloge, je dovolila vlada importirati iz Kanade velike množine koruznega žganja. Na trg bo prišlo tudi žganje, ki je bilo dosedaj namenjeno samo za medicinske svrhe.

Najvišje sodišče v distriktu Columbia, je zavrnilo predlog suhaškega voditelja, pastora Williama Chase-a, naj prepove državnemu tajniku proglasiti konec prohibicije. Pastor Chase je načelnik "International Reform Federation".

Sodnik Letts je izjavil v svoji odločitvi, da bi bilo brez pomena izdati tako prepoved, kajti prohibicijo bo odpravila potrditev 36. države, ne pa proklamacija državnega tajnika.

Pastorjev zagovornik je vložil priziv.

PHOENIX, Ariz., 5. decembra. — Jutri bodo prvič po dvajsetih letih v Arizoni javno naprodaj opojne pijače. 500 gostilničarjev je prosilo za licenco.

LOUISVILLE, Ky., 5. decembra. — Ker je državna prohibicijska postava še vedno v veljavi, bo država Kentucky navzlic odpravi prohibicije suha do prihodnjega leta. Žejni prebivalci bodo morali v sosednji državi iskati tolažbe.

WASHINGTON, D. C., 5. decembra. — Prohibicija je v trinajstih letih zahtevala nad 250 človeških žrtv. Poročilo iz leta 1932 kaže, da je bilo ubitih 79 vladnih agentov in 175 civilistov.

V dobi prohibicije od leta 1920 do 1932 je vsled življanja žganja umrlo 45,549 oseb.

WESTERVILLE, Ohio, 5. decembra. — V Westerville, kjer je bila rojena protisalonska liga, vlada popoln mir. Mestni duhovniki so oznanili za dan, ko je bil naznanjen konec prohibicije, da bodo ves dan molili.

Mussolini vabi Ameriko v Ligo

**FACTOR BO
IZROČEN
ANGLIJI**

Vrhovno sodišče je odločilo njegovo izročitev. Zagovarjati se bo moral zaradi goljufije.

Washington, D. C., 5. dec. — Najvišje sodišče je odločilo, da Združene države izročijo angleškemu oblastim John Factorja iz Chicago, ker je bil proti njemu dvigljena obdolžba, da je bil udeležen pri goljufiji v znesku 8 milijonov dolarjev. Sodišče je potrdilo ramsdobo chicškega sodišča, ki je ugodilo zahtevi angleške vlade.

Factor se je upiral proti izročitvi s trditvijo, da njegov pregrešek, da je sprejel denar, ki je bil nepoštenim potom pridobljen, ni zločin po postavi države Illinois in vsled tega po pogodbi iz Anglije ne more biti izročen.

V času, ko so se vršila pogajanja za njegovo izročitev, je bil Factor dvakrat odveden, njegov sin pa enkrat.

Factor je bil na prošnjo angleške vlade aretiran. Obdolžen je, da je prejel od Broad Street Press \$2,292,000, vedoč, da je bil denar pridobljen po goljufiji. Čikaško sodišče je dognalo, da je Factor, kot zastopnik neke družbe, oglaševal angleško javnost za 8 milijonov dolarjev in je tudi del te vsote spravil v svoj žep, predno je prišel v Illinois. Nekaj njegovih tovarštev je bilo prijetih v Angliji in so bili obsojeni.

Sodniki Bramble, Butler in Roberts so bili proti izročitvi, toda večina se je odločila za izročitev.

Chicago, Ill., 5. decembra. — Odločitev najvišjega sodišča je prišla v času, ko je Factorjevo veliko premoženje zelo skrajšano. Za svojo odvedbo in odvedbo svojega sina je plačal \$120,000 odkupnine. Mnogo tisočakov je potrošil za iskanje svojih odvračalcev in za odvetnike, ki so ga hoteli obvarovati izročitve. Poleg tega je tudi washingtonska vlada zahtevala od njega, da plača pol milijona dolarjev dohodninskega davka.

Factor, ki se je povzdignil od snazilca čevljev in brivca do mednarodnega finančnika, je rekel, da se bo boril proti izročitvi in bo vložil pritožbo.

**VOJAŠTVO PROTI
ŠTRAJKARJEM**

Uruapan, Mehika, 4. decembra. Na Lombardian ranch, kjer so poljski delavci zastrajkali, so vojski ustrelili štiri štrajkarje, ker niso dovolili, da bi skebi delali mesto njih.

**ZAHTEVAL JE DENAR OD
KRALJA JURILJA**

London, Anglija, 4. decembra. Javni obtožitelj je pred sodiščembral pisma, da bi dokazal, da je 43 let stari Clarence Guy Gordon Haddon hotel črnokoskano dobiti od kralja Jurilja denar.

Haddon, ki trdi, da je nezakonski sin umrlega kraljevega brata, je bil pridržan v zaporu.

Eno izmed pisem se glasi: — Samo enoletna plača mojega očeta bi me napravila najbogatjšega in najzadovoljnejšega človeka v Angliji. In to bi za kraljevo družino pomenilo tako malo.

**FARLEY IMEL
SESTANEK
SPAPEŽEM**

Papež Pij se je pogovarjal dvajset minut z ameriškim generalnim poštnim mojstrom. — Obisk je bil zasebnega in verskega značaja.

Vatikan, 5. decembra. — Ameriški generalni poštar James A. Farley, je bil s svojo ženo in dvema otrokoma sprejet v avdienci pri papežu Piju XI. Farley se je razgovarjal s papežem dvajset minut v papeževem zasebnem uradu.

Papež je izrazil svoje občudovanje nad predsednikom Rooseveltom v njegovem prizadevanju za izboljšanje gospodarskega položaja. Papež je prosil Farleya, da izrazi predsedniku Rooseveltu in ameriškiemu narodu njegove želje za povratek boljših časov.

Papež je Farleyu podelil zlato kolajno svetega leta, njegovi ženi pa rožni venec z zlatimi jagodami, otrokoma pa je dal srebrne kolajne.

Pozneje se je Farley razgovarjal s papeževim državnim tajnikom kardinalom Pacellijem. Po dvajseti je Farley odločno zanimal, da je imel s papežem kak razgovor o priznanju papeževе države.

— Moj obisk pri papežu, — je rekel Farley, — je bil zasebnega in verskega značaja in nič drugega.

MACHADO SE JE IZSELIL

Poughkeepsie, N. Y., 4. decembra. — Bivši kubanski predsednik general Gerardo Machado se je izselil iz hotela, ne da bi naznanil, kam odpušuje. Njegova družina stanuje v New Yorku.

DVE SESTRI Z DVOJČKI

Verona, Italija, 4. decembra. — Dve sestri, katerih moža sta brata Lino in Mario Busetto, sta v soboto ob isti uri porodili dvojčke v Santo Stefano Dizimella. Vsi otroci so dečki.

**JUSTIČNA PALAČA
POGORELA**

Istanbul, Turčija, 4. decembra. Ko je požar uničil justično palačo, je pogorel zgodovinski arhiv, ki je bil neprecenljive vrednosti. Mošeja sv. Sofije, ki je oddaljena 75 čevljev, je bila v veliki nevarnosti.

PETELIN MESTO ŽENINA

Kanton, Kitajska, 4. decembra. V Kantonu je bila izvršena najnenavadnejša poroka v modernem času, ko je bilo neko lepo, 18 let staro dekle poročeno z velikim in lepo rejnim petelinom, ki je nadomestoval njenega ženina.

Ko je dekle imelo 4 leta, je bilo zaročeno s sedem let stari Ši Kvang-tungom, ki je sedaj trgovec v Singapur.

Ženinova mati, ki se boji, da ne bo več dolgo živeła, je zahtevala, da se mora poroka takoj izvršiti. V ta namen je bil po starodavnem običaju izbran velik petelin in poroka je bila svedčano izvršena.

**TSALDARIS
PROTI INSULLU**

Grški ministrski predsednik Tsaldaris hoče storiti vse, da bo Insull izročen. — Dovoljenje poteče koncem leta.

Atene, Grška, 5. decembra. — Ministriški predsednik Tsaldaris je rekel, da bo storil vse, kar je v njegovi moči, da bo Samuel Insull poslan v Ameriko, kjer ga zahteva sodišče, da se zagovarja zaradi propada slovega podjetja.

Tsaldaris je to obljubil ameriškiemu poslaniku Lincolnu MacVeighu.

Insull je imel veliko trgovino v Chicago ter več podružnic v raznih mestih. Njegovo podjetje pa je vsled depresije propadlo in sodišče ga dolži goljufije. Združene države niso mogle doseči, da bi Grška Insulla izročila, ker je grško sodišče dvakrat zavrnilo prošnjo ameriške vlade.

Pri sprejemu v turškem poslanstvu, — je rekel Tsaldaris, — sem se sestal z ameriškim poslanikom, ki mi je izrazil svojo željo, da bi bil Insull na kak način izročen ameriškiemu sodišču. Rekel je, da je zelo važno, da bi se našla kak pot za njegovo izročitev. Odgovoril sem mu, da zločinem Ameriko, ki prijateljsko postopa z 300,000 Grki, ki so naseljeni v Ameriki. Ker sem se pričel, da Insullova navzočnost škoduje ameriško-grškemu prijateljstvu, sem poslaniku obljubil, da bom našel pot, da bo mogel biti Insull izročen Združenim državam.

Tsaldaris je rekel, da način, kako bo Insull izročen, ne sme nasprotovati odločitvi grškega sodišča. Rekel je, da bo Insull odvezto dovoljenje, da bi živel na Grškem brez potnega lista. Tozadevno dovoljenje poteče 31. decembra, nakar more biti izgnan kot nezaključen tujec.

Na grško javnost je zelo vplival sklep kanadškega sodišča, da bo Insullova brat Martin Insull izročen Združenim državam.

**BRAZILJA JE
ZNIŽALA DOLGOVE**

Rio de Janeiro, Brazilija, 5. decembra. — Brazilska vlada je z revolucionarno potezo izboljšala položaj kmetom s tem, da je izdala odredbo, po kateri so dolgovni kmetov, ki so bili sklenjeni pred 30. junijem letošnjega leta, znižani za polovico.

Dolžnikom bo vlada za polovico dolg izdala bonde, ki zapadejo čez trideset let in nosijo 6 odstotkov obresti.

ŠPANSKA SE BOJI VSTAJE

Madrid, Španija, 4. decembra. Ker se španska vlada boji nove vstaje, je vlada izdala povelje na vojaštvo, da je pripravljeno. Po celi deželi vlada napot obsedno stanje.

Ker je bila vlada obveščena, da sindikalisti zopet pripravljajo vstajo, se je pripravila za vse slučaje.

Naročite se na "GLAS NARODA" največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

**NJEGOV CILJ JE RAZOROŽITEV
MED ŠTIRIMI DRŽAVAMI**

PARIZ, Francija, 5. decembra. — V dobro poučenih krogih so razširjene vesti, da namerava italijanski ministrski predsednik Mussolini povabiti Združene države v Ligo narodov. Italijanski diktator je mnenja, da bo predsednik Roosevelt, ko je že enkrat priznal sovjetsko Rusijo, skušal v mednarodnih zadevah delovati skupno z Ligo narodov.

**NAZIJCJI SO SE
RAZDVOJILI**

Nazijci so se razcepili na dve stranki. — Vsaka razlaga nazijska načelo po svoje.

Berlin, Nemčija, 5. decembra. Združena Nemčija se je naenkrat razcepila v več skupin in strank. V času, ko je izgledalo, da je celotna Nemčija združena, so se pokazale različne.

Ko je vsakdo sprejel narodni socializem, ga vsakdo razlaga po svoje.

12. novembra se je nemški narod pokazal edin in združen pod nazijskim geslom. Naenkrat pa se je pokazalo, da pomenijo narodno-socialistična načela marsikaj. Pred nekaj leti so bili narodni socialisti vse: kapitalistični s kapitali, socialisti z delavci, konservativci s starejšimi ljudmi in skoro narodni boljševiki z dijaki.

Danes pa, ko je narodno edinstvo zagotovljeno, ko vsi nosijo narodne socialistične znake, vsi zahtevajo svoje pravice, ki so jim bile obljubljene. Pri vsem tem, da so vsi prepričani, da morajo znanemu svetu kazati svoje edinstvo, hočejo pokazati, da so vsi enega mišljenja, vsled česar so stari narodni socialisti v velikih skrbih.

Ministru za propagando, Goebbelsu, se mora priznati, da je na svojem mestu in ga prav malo skrbi, ako bo mogel obvladati javno mnenje ter upa, da bo odpravil vsa nesporazumjenja.

Pri vsem tem, da nasprotniki narodnega socializma, ne morejo priti do besede, Hitlerjevi najzagrizenjši pristai niso zadovoljni. Prebivalstvo, ki z zanimanjem bere časopise, se je naveličalo enotnosti nazijskega časopisja in posega po časopisih, ki imajo že dolgoletni sloves.

**AMERIKANCI ODHAJAJO
IZ FUKIENA**

Nanking, Kitajska, 5. decembra. Amerikanci in državljani drugih držav so prejeli obvestilo, da naj odidejo iz nove Fukin države, ker je nankingška vlada sklenila, da gre z vojsko nad upornike.

Po večini so Amerikanci v Fukien misijonarji, ki so nastanjeni po pristaniških mestih. Največ jih je v glavnem mestu Fučov in Amay.

Osnednja kitajska vlada je naprosila inozemske poslanike in konzule, da naroče svojim državljanom, da odpotujejo iz ogroženih krajev.

Uporniki v Fukienu zatrjujejo, da je vlada v Nankingu v zvezi z Japonci, vsled česar je razglasila neodvisnost province.

Mussolini se zelo trudi, da bi rešil Ligo pred razpadom. Ako bo najvišji fašistovski svet sklenil, da Italija izstopi iz Lige narodov, bo Liga brez vsakega pomena, ker sta že odstopili Japonska in Nemčija. Mussolini pa bi rajše Ligo ojačil s tem, da bi pridobil Združene države za pristop, kot pa da bi umrla.

Mussolini je tudi prevzel vlogo posredovalca glede razorožitve. Ako bo sklical konferenco štirih držav, Anglije, Francije, Nemčije in Italije, ki so sklenile štiristransko pogodbo, bo storil s posebnim namenom, da konferenca razpravi o razorožitvi. Mogoče bo na konferenco povabil tudi Združene države, Rusijo in Japonsko, da odvmeo tekmovanje v oboroževanju.

Francoski politiki vidijo v tem veliko važnost. Sicer vedo, da oboroževanja ne bo mogoče čez noč odpraviti, toda odvrgnena bo nevarnost, da se razorožitvena konferenca razide. Po njihovem mnenju je Mussolini v tej zadevi že v zvezi s predsednikom Rooseveltom. Roosevelt bo najbrže Mussolinija poslušal, ker se je že večkrat izrazil, da bo skušal, da njegova vlada deluje skupno z Ligo narodov.

**NAPETOST
V AVSTRIJI**

Alfred Frauenfeld je obdolžen veleizdaje. — Bil je posredovalec med Avstrijo in Nemčijo.

Dunaj, Avstrija, 5. decembra. Pokrajinski voditelj avstrijskih narodnih socializtov, Al. Frauenfeld, je bil na svojem domu aretiran in prepeljan na policijsko stražnico pod obdolžbo veleizdaje, ker je bil pri nekem nazijem, ki je bil aretiran prejšnji teden, najden političen poziv, katerega je sestavil Frauenfeld.

Do sedaj je policija priznala Frauenfeldu, da si bili aretirani vsi nazijski voditelji, ač pa so pobegnili čez mejo v Nemčijo. Mnogokrat je bilo zatrjevano, da je Frauenfeld pogosto posredoval v tajnih pogajanjih z nemško nazijsko organizacijo.

Posebni odbor, katerega je postavil socialistični kongres, je imel prvo sejo pod predsedstvom dunajskega župana Karola Seitz-a, da razpravi o političnem položaju. Odkar je sestaval resolucijo, ki zatrjuje, da je Avstrija izpostavljena političnemu pritisku od zunaj in da so avstrijski delavci pripravljeni boriti se za svoje pravice in za neodvisnost Avstrije proti vsem državam, posebno proti nazijski Nemčiji in fašistovski Italiji.

Socialistični odbor je tudi zahteval, da stopi Avstrija s svojimi sosedami v gospodarsko zvezo. Povdarjal je tudi svoje stališče, da avstrijski socialisti ne marajo biti na istem stališču kot njihovi tovariši v Nemčiji in Italiji.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank B. Smith, President L. Bonadell, Treas.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
510 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

En celo leto velja za Ameriko in	En New York za celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inosemstvo za celo leto	\$7.00
Za tretji leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredni nedelji in praznikov.

Poslani bres podpisa in osebniosti se ne priobčujajo. Denar naj se blagovoli
posiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se
nazn tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 2-3878

AMERIŠKE POSTAVE

Amerikanec, ki da nekaj na svojo domovino in na dostojnost, bi se moral sramovati dveh slučajev, ki sta se pripetila v zadnjih dneh.

V Californiji in Missouri so bile linčane tri osebe, v Scottsboro se je pa vršil proces proti sedmim mladim zamorcem, ki so bili obtoženi posilstva.

Se vedno se dobe ljudje, ki zagovarjajo linčanje. Celo governor države Californije je javno izjavil, da drhal ni mogla boljega storiti kot da je linčala odvajalca in morileca mladega Harta.

Proces v Scottsboro je bil pa tak, da se zgrajala nad njim ves civilizirani svet.

Nihče ne more tajiti, da je v tej deželi preveč postav in da se dosti prenašlo uveljavljajo. Na stotisoče jih je. Takih, ki so vedno v veljavi, in takih, katere ob gotovih prilikah poiščejo v zastarelih arhivih, pa imajo vzlic plesnivosti še vedno veliko moč.

Amerika je na glasu kot raj demokracije. Le malokde izmed onih, ki ustvarjajo postave, pa pomisli, da mora biti vsaka postava v teoretičnem pogledu pravilna, da mora biti splošnosti koristna in da mora biti izvedljiva.

Lincoln je dosti storil za zamorce v južnih državah, ni pa premostil prepada med njimi in belokožci.

Južnjaki pravijo, da mora biti bela ženska zaščiten pred zamorci. V tem jim ne bo nihče oporekal. Toda če se bela ženska prostovoljno vda zamorcu, je to po mnenju vsakega razsodnega človeka njena privatna stvar.

Oblasti v Alabami pa smatrajo to za posilstvo, in za tak zločin je določena v državi Alabami smrtna kazen.

Sodnik ni dovolil, da bi se vršila obravnava v drugem kraju, kjer nima javnost proti obtožencem tako velikih predsodkov. Sodnik ni povedal porotnikom, da krivda obtožencev ni natančno dokazana in da so mogoče nedolžni. Višek vsega je bil pa dosežen, ko je sodišče odredilo; da proces proti glavnemu obtožencu (Pattersonu) ne sme trajati več kot tri dni.

Z zadevo se bo bavilo najvišje sodišče, ki bo najbrž dalo zagovornikom obtoženih zamorcev vso priliko, da izpričajo njihovo nedolžnost. Če se jim to ne bo posrečilo, naj bodo obtoženci za svoj greh kaznovani po človeških, ne pa po alabamskih postavah.

Dopisi.

New York City, N. Y.

Vsak dopis iz New Yorka in Brooklyna se začne z vabilom na zabavo in veselice. Noben dopisnik ni dosedaj še poročal, kako gre s slavnikaško obrtjo, od katere se živita dve tretini Slovencev.

Do lanskega leta se je še dalo živeti, tako kakor se spodobi za ljudi. Kako so pa znižali plačo zadnjo sezono ter obnem kazali vrata, ako nisi bil zadovoljen, kar so ti gospodarji odločili, je pa bilo že odveč. Primorani smo bili iskati si pomoč pri organizaciji.

Drage slavnikašice, ali se sedaj ne veste, da smo že 12 tednov na štrajku? Čas je že, da se tudi ve nam pridružite. Slišal si že lansko sezono godrnjanje po vseh tovarnah: Ali ni nobenega hudica, da bi nam pomagal in nas dol vzel? (To pomeni organizacijo). Ravno tiste, katere so lansko sezono imele največ govoriti, sedaj sedijo na gorkem in gospodarjem verujejo, da je organizacija nepotrebna. Ako je v resnici tako slaba za delavce, čemu se je pa gospodarji branijo, kakor vrag križa?

Dekleta štrajkarice, le tako naprej! Akoravno smo že 12 tednov na cesti, pa še nismo izgubile upanja, da me bi dobile, kar zahtevamo. Pripravljene smo že za 12 tednov, ako bo potreba. Ta čas se bodo pa za nam pridružile, ter nam ne bodo jemale našega kruha, za katerega se me bojujemo.

Ker smo večina Slovence pri tej obrti, je zelo žalostno, da tako slabo držimo skupaj.

Nasvidenje, dekleta, v Bible House, 8 cesta, 4. Ave. Room 307, New York City.

Štrajkarica.

Ridgewood, L. I.

Slovensko petško društvo "Slovani" je že več let imelo navado za svoje članice in njihove družine prirediti za Božič zabavo, ki je imela poseben pomen za otroke. Letos so se razmere preduglašile in na božični dan tega ni mogoče napraviti, zato pa bo "Slovani" priredil Miklavžev večer v nedeljo, 10. decembra ob 3. popoldne v Slovenskem Domu v Ridgewoodu.

K tej prireditvi so povabljeni vsi prijatelji "Slovana" ter naj s seboj pripeljejo tudi svoje otroke, ki bodo vsi dobili darila.

Za obilno udeležbo se priporoča "Slovani".

V NEKAJ DNEH IZIDE

Slovensko - Amerikanski

KOLEDAR

za leto 1934.

CENA 50 CENTOV

Naročite ga že sedaj!

KNJIGE
VODNIKOVE
DRUŽBE

SMO DOBILI

Cena štirim zanimivim knjigam \$1.45

KOLEDAR IN KNJIGE VODNIKOVE DRUŽBE \$1.85

"GLAS NARODA"
216 W. 18th Street
New York City

Iz Slovenije.

Naši grobovi.

Ko se je vračal Anton Zugvitz z Dobrave čez zasloni bvt preko Save proti Jesenicam, je naenkrat omahnil v naraslo Savo in utonil. Njegova tragična smrt je vzbudila splošno sočustvovanje. Pokojnik, ki je bil dober tržaški gospodar, je zapustil vdovo in pet otrok. Star je bil 58 let.

V Brodeh pri Vranskem je po kratki bolezni umrl v starosti 46 let dr. Bogdan Novak, odlični zdravnik.

Na Bledu je umrla daleč na okrog poznana Marija Troha, hotelarka. Bila je iz Globočnikove družine.

Pri Sv. Antonu v Slov. goricah je nenadoma umrl ugledni tankakajšnji gostilničar in posestnik Mihael Podgoršek.

Trije sleparji s kokainom obsojeni.

Pred mariborskim malim senatom je bila kazenska razprava nestu Ternonu, 20-letnemu trgovskemu potniku Borisu Sirkniku in 50-letnemu Joipu Puhu, železniškemu upokojencu, vsem trem iz Maribora. Za razpravo je bilo izredno veliko zanimanje med Mariborčani in okoličani, ker so bili vsi trije obtoženi, da so lani in letos pomlad ponarejali kokain in izrabili od lahkovornežev 90 tisoč dinarjev. Obenem sta bila Ternon in Puh obtožena še zaradi ponarejanja podpisov na menicah.

Iz obtožnice je razvidno, da je bil Ernest Ternon od 1928 do 1931 zaposlen kot praktikant pri veletrdki "Salus" v Mariboru. Tu se je seznanil z raznimi kemikalijami ter spoznal kokain in njegovo vlogo v ilegalnem prometu. Tam pa je bil uslužben tudi obtožene Josip Puh kot sluga. Oba sta kmalu sklenila prijateljstvo in se sčasoma dogovorila za skupne zločinske podvige s prodajo ponarejenega kokaina na račun lahkovornežev.

Lani je Ternon odprl trgovino z mešanim blagom. Tam blizu je stanoval tudi Boris Sirknik, ki je bil do lani uslužben kot dnevnikar pri mariborski krajevni pošti. Po odpustu iz službe se je pričel pečati z raznimi trgovskimi zastopstvi in tako se je seznanil z trgovcem Ternonom. Prav verjetno je Ternon že tedaj, ko je bil zaposlen pri "Salusu", razmišljeval, kako bi prišel do denarja s prodajo ponarejenega kokaina. Kakorkoli: kot trgovca je Ternon pričel izdelovati kokain, namenjen za ilegalni promet, posredovalci so pa bili tihošape, ki so se seveda čuvali izdati "skrivnost", čeprav so najbrž zanjo vedeli. Glede na visoke cene kokaina je Ternon prav lepo in veliko zaslužil. Umetni odnosno ponarejeni kokain je izdeloval iz kalija, salicilnega natrija in galuna.

Preiskava je dognala, da je Ternon, čim se je seznanil s Sirknikom, pritegnil tudi tega v svojo manipulacijo. Puh pa je pomagal kot mešetar. Izkal je žrtve. Lani ob koncu decembra sta se v Mariboru pojavili dve Francozinji, ki sta želeli kupiti kokain. Nastanili sta se v hotelu "Mariborski dvor". Med njima in trojico je posredoval tudi neki Zagrebčan. Kupčija je bila izvršena, Sirknik je tukaj proti plačilu 15.000 frankov prodal dva zabojčka Ternovega kokaina. Denar je Sirknik izročil Ternonu ter

dobil od njega 1000 frankov nagrade. Prav tako so osleparili nek Reparjevo iz Idrije, ki je kupila za 2900 lir ponarejenega kokaina.

Svojevrsno vlogo je pri tem začel igrati France Puh. Oktobra lani je zaprosil posestnika Rožanca za posojilo 24.000 Din, za varstvo mu je pa dal dve steklenici belega praška, čes: "To je kokain, ki je vreden 52.000 Din!" Rožanec mu je res izročil denar, a še le pozneje se je prepričal, da je Puh nasadel. Žrtve Sirknika in Puha je pa postala tudi neka takarica v gostilni na Mejski cesti, ki sta jo skupno osleparila za 5000 Din.

V priiskavi na policiji in tudi pred preiskovalnim sodnikom je Sirknik vse priznal, vabil pa je krivdo na Ternona. Tudi ta je priznal krivdo, vendar se je zopet izgovarjal na Sirknika. A pred malim senatom? Nu, tu so pa vsi trije odločno zaničali vsako krivdo!

Na predsednikovo vprašanje, zakaj je prej vse priznal policiji in preiskovalnemu sodniku, je Sirknik mlo potožil, da je na policiji priznal zato, ker se je bal, da ga bodo pretepli, preiskovalnemu sodniku pa zato, da ga je izpustil na svobodo.

Priče so zelo obremenjevalno izpovedale za vse tri obtožence. Po daljšem posvetovanju je senat spoznal vse tri krive v smislu obtožbe in je obsodil Ternona na 2 leti in 4 mesece težke ječe, Borisa Sirknika na podrgo leto ječe, Puha pa na 14 mesecev, vse tri na izgubo častnih državljskih pravic za dobo treh let. Povrniti bodo morali nastalo škodo. Kako — to je pa pri teh treh ptičkih seveda drugo vprašanje.

Radi "kuražfedrov" v smrt.

V Smrečnem so mlitli žito pri posestniku Jožefu Matelinu, po domače Pogavcu. Zaposlena sta bila pri tem delu tudi Pristovnik Albin in Učko Anton. Okoli 22 zvečer so mlačeve končali. Domači so šli s skednja, da počijejo od napornega dela, le Pristovnik je ostal sam na hodniku pred skednjem, grdo je gledal ter z nikomur ni spregovoril. Učko, ki je imel opravka v hlevu, se je za ostalimi potil mimo skednja v hišo. Ko pa je prišel na hodnik, kjer se je zadrževal Pristovnik, se je slednji bliskovito okrenil ter ga sunil z že pripravljenim nožem v prsi. Ostrina se je zadržala v živo: ranjenec je imel samo še toliko moči, da je zakričal "prinesite luč, zabodel me je", nato pa se je onekeštil. Napadalec je med tem zbežal v temo. Na smrtni kriki so prihiteli ljudje ter našli Učka nezvestnega v mlaki krvi. Prešli so ga v hišo, pa je med prenosom izdihnil. Kakor se je dognalo, je vladalo med Pristovnikom in Učkom že staro sovraštvo. Pred letom dni je Učko izročil Pristovniku njegov "kuražfedr", kar je vzel slednji za smrtno razžutitev ter se sedaj strašno maščeval. Sodna komisija, ki je pod vodstvom sodnika Cerarja in zdravnika dr. Jagodiča izvršila razseženje pokojnega Učka, je ugotovila, da mu je nož presekala prsni koš ter se mu zasadil v srce, ki je imelo poldrug centimeter široko in globoko rano.

Mlad požigalec.

Nedavno je začelo goriti gospodarsko poslopje pri posestniku Alojzu Lebarju v Gorisnici. Zgradba, ki je bila skrita s slamo, je zgorela. Z njo pa tudi 3000 kg kornu in 3000 kg ržene slame.

Ena vaščank je izpovedala, da je videla nekega 12-letnega posestnikovega sina, kako je hotel zažgati že prej neko drugo poslopje, pa ga je prepodila. Kmalu nato pa ga je opazila z vžgalnikom pri posestniku Lebarju, ven-

CENA DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIZANA

Angleško-slovensko

Berilo

ENGLISH SLOVENE READER

STANE SAMO

\$2

Naročite ga pri —

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET
NEW YORK CITY

dan je bilo že prepozno, da bi ga pregnala, ker je bilo poslopje že v plamenih. Orožniki so fanta prijeli in mu odvzeli vžgalnik. Fant bo prišel pred sodnika za mladoletnike.

Še o umoru Ane Gorsetove.

Umor pokojne Ane Gorsetove v Slatniku še vedno ni pojasnjen. Orožniki so deloma preiskavo zaključili in zadeva je zdaj v rokah okrožnega sodišča v Novem mestu. Po mestu in okolici govorijo, da je aretirana Uršula Rohmanova že priznala, da je sestro umorila.

ČE DIVJI LOVEC ZAVRISKA

Tote zgodbo pripovedujejo na Tirolskem. Zgodilo se je menda v tirolskih gorah okrog jezera Achen:

Dva krepka tirolska kmotiška fanta, ki nad vse ljubita gore in divjačino, sta bila strastna divja loveca. Domesila sta se, da zvečer zopet pojdetta na divjega kozla! Da bi ju kdo ne spoznal ali ne vjel, sta si počrnila obraz s sajami, oblekla pa sta stare cape. Drugo jutro ob petih sta bila že v planinah. Vsak sta šla svojo pot; vsak streljal svojega kozla — sta se domislila — in vsak naj svoj plen sam nese domov. Če bi se pa primerilo, da bi lovski čuvaj koga zasledil, naj ta glasno zauka, da mu drugi pride na pomoč. Vsakemu divjemu lovecu, ki ga zaloti gozdar, je po tirolskih navadah depuščeno, da sme povedati še svojo željo, preden ga odžene v luknjo. Zato, če bo gozdar koga res prijel, naj ta poprosi za dovoljenje, da sme še enkrat v slovo zaukati.

Se so se megle vlačile po gorskih vršacih, ko je gozdar res zasledil čnega izmed obeh, korenjaškega Tonija. Fant je bil ob puško in nabrtnik. Žalostno je klonil glavo in dva koraka pred gozdarjem začel stopati v dolino. Komaj pa dobro stopila, se je dobrostrani tirolski gozdar spomnil stare tirolske navade: "Hej, ti! Povej, kaj želiš, preden te odvedem!" — "Dovolite mi samo, da prav glasno zaukam, preden se poslovim od planin." — "Naj ti bo!" je dejal gozdar, ki se je začudil, da je fant tako skromnih želja, ko bi bil lahko bolj objesten, ker ga niti zvečal ni. Toni je res zavriskal na ves glas, da je odnevalo od vseh vrhov, sten ter ter vračalo iz vseh globeli in prepadoh. In še enkrat, in še enkrat. Dobri gozdar pa je za svojo dobroto bil slabo poplakan. Naenkrat je nekdo — bil je Toni, njegov tovariš — planil nanj od zadaj, mu iztrgal puško ter ga s Tonijevo pomočjo dobro zvečal. Tako povezanega sta pustila ležati. Sama pa sta izginila v skalovju kakor dva prava divja kozla. Ko so gozdarja pozneje rešili drugi, je moral doživeti še to sramoto, da ni vedel niti povedati, kdo ga je, ker sta oba imela namazane obraze.

Peter Zgaga

8 PAMETJO, PRIJATELJI...

Amerika se je večeraj po dolgih trinajstih letih spametovala, danes zjutraj ima pa velikega mačka. Kot pravijo poročila iz vseh delev dežele, ga je bilo sinoči nekoliko preveč.

Danes začenja tam, kjer je leta 1920 nehala.

Kar se nas Slovencev tiče, smo se še precej dobro držali. Res je, da je njih je borba s prohibicijo precej pobrala, toda noben cilj ni brez žrtve dosežen.

Slovenci že od nekdaj ljubijo božjo kapljo.

Dolenjska in Štajerska sta obe v trtju.

Gorenjci, ki so brez trte, so hodili k Dolenjcem in Štajercem v goste, dočim je Notranjce krenili v zapadno plat, kjer rastejo: zlati vipanec, briška rebula in krasiki teran.

Naš narod je vesel narod. Vedno bi pel. In ko poje, ne poje skoro o drugem kot o ljubezni in vinu. Vse naše narodne pesni so omejene skoro izključno le na ta dva predmeta.

Toda kadar naš človek ljubi, ni raznežne in kadar pije, ni pijanec. To je sedeva le v splošnem rečeno. Včas jo ta ali oni tudi čez "mero" udari.

Toda kar velja za posameznike, ne velja za celoto.

Pijančevanje ni poveličano v nobeni slovenski narodni pesni, dočim ja izumernu pitju in temu sledenči razigranosti pošteno izrečena vsa čast.

In to je, kar sem hotel povedati. Odel sem se v haljo moralista in vam pravim:

Zmerno ga uživajte, saj je vinček vendarle tako sladk, da bi bilo greh golitati ga kar na debelo.

Pijančevanje obsoja tudi naša narodna modrost. Se pa ja ne bo mo izneverili naukom naših očam, ev, ki so nas lepo in dobro učili. Ali si morete misliti kaj bolj pomenbnega, bolj pristnega in globokega kot so sledenči slovenski pregovori:

Gro zapravi več hiš, kakor vojska, grom in blisk.

Kdor veliko pije, prenašo žepje.

Kdor se z vinom opije, se stremi. Najhušji pijanec je tisti, ki je kruha pijan.

Kdor v jezi pije in v žalosti moči, nikdar dolgo ne živi.

Kdor veliko pije, ga kmalu zvi-je. Kjer je žena pijanka, gre povodenj skozi hišo.

Ko je vinjena glava, marsikaj iz srea plavalva.

Krenarjeva kreda pijanecem ru-đa dvoje piše.

Mlad pijanec, star ubožec.

Na sreč treznih in na jeziku pijan-ih je resnica.

Ni vsak pijanec v ribi rojen.

Pijan je, dabi žabe včkal. Pijan je, da ne loči lune od solca. Pijan je kakor božja mavra. Pijan, kakor kmečka nevesta. Pijan, kakor meča. Pijan, kakor prasec. Pijancu se s senenim vozom ogni!

Pijanec ima dva angela varuha. Pijanec ima tri lastnosti: Moder je, močan in bogat. Pijanec se spreobrne, kadar se v jamo dvrne.

Pijančev konj prav dobro ve, kje je oštarija.

Pitni bratje v mladosti, siroma-štva svatje v starosti. Strast pijančevanja je rja, ki zdravje iz-podjeda. Ta se ja v vinu utopil. Trezen misli, pijan pove.

V kozarec se jih je več utopilo, nego v morju utonilo.

Več ljudi je pomrlo od jedi in pitja, kakor od gladi in žeje.

Zdeha se mu po polnem vin-skem piskru kakor lačnemu vol-ku po jarjavi erkovini.

Tak pijanec je, da bi za koka-ree vina gnal us na semenju.

Ali ni globoka resnica v vseh teh naših narodnih pregovorih? Nihče jim ne more oporekati.

In še en pregovor je, najbolj značilen. Tega sem pa zate prispal, predraga Marjanka.

Malo hud je, pa je resničen. Do-bro ga preudari in premisli.

Pregovor se glasi:

— Če je žena pasta, čemrkava in godrnjava, je njen mož gotovo pijanec.

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJE-MO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIJO	V ITALIJO
Za \$ 2.70 Din. 100	Za \$ 9.00 Lir 100
" \$ 4.95 Din. 200	" \$ 17.50 Lir 200
" \$ 7.20 Din. 300	" \$ 26.25 Lir 300
" \$ 11.65 Din. 500	" \$ 39.38 Lir 500
" \$ 22.75 Din. 1000	" \$ 78.75 Lir 1000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMENBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo veljih mteskov kot zgoraj navedeno, bodisi v danarjih ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje.

VERPAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo \$5.00 morate poslati \$ 5.75

" " \$10.00 " " \$10.85

" " \$15.00 " " \$15.75

" " \$20.00 " " \$20.80

" " \$25.00 " " \$25.85

" " \$30.00 " " \$30.90

" " \$35.00 " " \$35.95

Prejemnik doli v vsem kraju izplačilo v dolarjih.

Nulna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojnino \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

"GLAS NARODA"

zopet pošiljamo v do-

movino. Kdor ga hoče

naročiti za svoje sorod-

nike ali prijatelje, to

lahko stori. Naročnina

za stari kraj stane \$7.

V Italijo lista ne po-

šiljamo.

Zoper izvinjenja

Če si izvinite človeka, ali če se vam zdi, da boste od bolečin v roki ali hrbtu zblazneli, vzdržite ANCHOR PAIN-EXPELLER ter se pokrite s flanelom ali volnenim blagom.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

F. CINGIA:

ZADNJA POT

Njegovo razorano obličje je znamenovano s sledovi mnogobrojnih viharjev in neviht življenja. Leta velikih strasti, vročega hrepenenja in nebrzdane romanja po daljnih cestah. Zdaj je pa nekaj truda ga v tem obrazu. Samo oči so še bistre in pod očivlino lasmi se močno in široko boji čelo.

Jan Velde v široki veži ponosno hiše malo postoji, opirajoč se na grčavo palico, in po-luhne. Ko potem razbere iz kuhinje prilajajoči glas svoje sestre, se nasmehne in si deje: "Ta glas se ni izpremenil, še vedno je trden in krepak... kajpak, saj je sestra dvajset let mlajša od mene, v teh letih človeku še ni sile..."

Razveseljen posluša, a glas zdajci utihne. Potem se odpro vrata in Tomaževica se prikaže na pragu. Rahel vzkril ji nide in roke stegne naprej kakor v obraz. A Jana to ne zmede. Samo uslošeni hrbet se mu še bolj ukrivi.

"Česa pa si se tako ustrašila, Magdalena?"

"Jan...," sama ta beseda drhti na njenih ustnicah.

"No, da... jaz sem pač spet tukaj, ne bodi huda. Prišel sem samo, da bi nekaj malega govoril s teboj."

Tedaj se gospodinja obrne, zaklepe nekaj radovedno priskukajoči dekli, potem pa namigne Jana, naj stopi v izbo.

"Jan, kako si me prestrašil! Kaj pa bi rad? Oh, zdaj se iznova prične. Moj mož te ne mara in moji otroci... to tvoje življenje..."

Njene besede so ga trdo zadale in videti je, kako se njegov obraz bolestno potemni. Glava mu zlede na prsi, molči. Ko se zopet ozre v gospodinjino, je njegov pogled in mehak, kakor bi imel kaj odpustiti.

"Vem, Magdalena, ampak tako je pač... Veš, če bi zdaj mogel dobiti svoj del po materi, potem bi se nastanil v kakih hišah tvojih okoli. Poslej bi rad ostal blizu domačije. Zdaj so vendar že..." z raskavo roko si je segel v lase, "da, kaj sem hotel reči... zdaj so gnuji pogasnili in človek misli na svojo zadnjo pot. Nemara me razumeš, Magdalena?"

Gospodinja je razumevaje prikimala in z velikim usmiljenjem gledala uslošeno postavlo svojega brata.

"Jan, zakaj si bil vedno tak? Kako dobro, redno življenje bi bil mogel imeti pri nas..."

Jan ne reče ničesar. Kakor da bi bil zatopljen v težke misli. Parkrat privzdigne grčavo palico in jo zopet spusti na tla. Potem se nasmehne. Pogled mu gre v daljo.

"Da, če bi bil v meni mir. A tako bi v tem zapreži tega vašega življenja nikdar ne bil srečen. Tako ima pač vsako življenje svojo posebno pot. Če bi zdaj mogel dobiti denar, Magdalena..."

"Kakor hitro pride domov moj mož, bom govorila z njim. Ampak

najprej se moraš malo okrepčati. In potem greš tja k staremu ogljarju in tam mirno počekaš, dokler se vsa stvar ne uredi..."

Pri starem ogljarju Jan ni imel drugega posla, kakor da prenišča o svojem dolgem cestovanju križem svet, in če njegove sestre, imovite Tomaževke, ne bo kmalu les, potem se prav lahko zgodi, da se njegovega starega srea znova poloti neugodno hrepenenje po cesti in daljini.

Nekega popoldneva je Jan krenil iz hiše in šel po stezi čez travnik do ceste. Ta migota v soncu in se izgublja v vaheci dalji. In v to daljo se zagleda Jan. Njegovo sree bi je hitro in požljivo.

Zdajci pa se pojavi iz te daljave temna pika. Postaja večja, z vzvoda čudne oblike. Slika je silno razgibana in se hitro približuje. Pravi se dviga. Grmeč topot konjskih kopit.

Slika raste v pošast. Potem se razjasni in Jan razbere splašena konja in za njim od-kakunjoč voz. Voz se krčevito optiljuje mlad človek, obraz mu je spuščen od groze. Raztrgane vajeti optelajo po konju.

"To ho pa nesreča," prešine Jana: "če jo udari konj čez oči, leso ni most, bo voz zletel v kamenito strugo potoka. In fant... fant..."

Jan je vedel, kaj mu je storiti. V teku svojega življenja ni malokrat doživel kaj takega in ostal zmagovalen. Treba je le dokaj moči, a trenutno čuti, da mu te moči še ne manjka, da so mu mišice v rokah še jednake. Pripravi se, konj je že tu. Še dvajset metrov in zdaj... Jan vidi od groze razprte oči mladenca tik pred seboj. A nima časa misliti na to. Z obema rokama zgrabi za udo in se upre bešni sili konja. V ti-trem trenutku začuti trd udarec v glavo in prsi... pred očmi se mu vse zavrti, stemni...

Približno sto metrov pred mostom se je konj usavil.

Proti večeru se Jan prebudi iz nezvesti. Pogled mu nemirno bega od predmeta do predmeta. Ne razume, zakaj leži v lepi, čisti postelji. In tako svetla seba... Pri ogljarju ni take.

"Jan...," Magdalena glas je čudovito nežen in mehak. Njena roka gladi Janovo, kakor je delala njegova mati — rahlo in ljubo. Tedaj Jan pogleda Magdalena in se začuden nasmehlja.

Pa saj stoji tu tudi gospodar, ki ga ni nikdar maral v svoji hiši. Kaj pa bi to?

"Naš fant je bil, Jan," sliši kakor iz velike dalje gospodarjev glas.

Zdaj Jan hipoma razume. Obraz se mu zjasni.

"Ali se mu ni zgodilo hudega? Šepeča.

Magdalena mu strisne raskavo roko:

"Tebi se imamo zahvaliti, da ne."

Jan nič ne odgovori. Pogled se mu napoti v daljo. Brazde v njegove

tem obrazu se omeče in vsi viharji življenja so kakor izbrisani.

Potem še nekaj zasepeče. Toda Magdalena, ki se nagne nadenj, ne razume robene besede.

Jan je odšel na svojo zadnjo pot...

"GOSPODIČNA POLICIJSKI ČASTNIK"

Pred nekaj tedni je v mesta Stoko na Angleškem prišla, malo preden se je začela predstava, v ondotni veliki kino mlada dama v uniformi ženskega policijskega častnika. Bila je silno energična in je izjavila lastniku kina, da mora preiskati sumljive goste. Na njeno željo so morali začetek predstave za četrto ure odgoditi, da si je medtem gospodična policijski častnik lahko ogledala vse ženske, ki so prišle v kino. Končno je zagledala elegantno oblečeno damo, ki je nosila mnogo dragocenosti na sebi. Tiho jo je pozvala, naj gre za njo ter jo odpelje v prazno sobico, kjer ji je pobrala vse dragocenosti. Potem pa je svojo zmedeno žensko pustila tam, sama pa je izginila.

Dva tedna nato se je gospodična policijski častnik oglašila pri bogati gospe in jo v strogem uradnem tonu vprašala, ali je njena hčerka dema. Hčere pa ni bilo doma. Uniformirana obiskovalka je povedala materi, da je njena hči v raznih trgovinah napravila velike dolgeve, ki jih ni plačala. Sedaj so trgovci vložili proti hčerki ovadbo. Ona ima nalog, da njeno hčerko takoj aretira. Mati je bila kajpada vsa preplašena in je gospodično policijskega častnika s povzdigljenimi rokami prosila, naj ji ne dela sramote in naj hčere ne aretira. Rada bo plačala vse dolgeve, ki jih je hčerka napravila. Uniformirana gospodična pa je izjavila, da tega ne sme storiti, ker s tem riskira svojo službo. Končno se je pa le udala in sprejela 50 funtov odkodnine. Mati je bila vesela, da se je to uradovanje tako srečno izteklo.

Slednjič je gospodična policijski častnik prišla v veliko trgovino s tobakom, kjer je naročila veliko tobaka na račun policije. Trgovcu pa se je čudno zdelo, da mlada gospodična njima na sebi pravilne policijske uniforme, ampak je temno modro bluzo s svetlimi gumbi. Njen odločni nastop izkušnega trgovca ni mogel prevariti. Mož je gospodično policijskega častnika kratkoma prijel in izročil policiji.

Te dni je 16 letna Florence Merwick — tako se namreč piše — stala pred mladinskim sodiščem. Sedaj pa ni bila več tako samozaveštna, kakor pri svojih policijskih nastopih. Pretakala je grenke solze in z njimi dosegla, da jo je sodišče sicer spoznalo za krivo, vendar ni izreklo nad njo nobene kazni. V te-

ku prihodnjih dveh let mora biti deklič vsak dan ob devetih zvečer doma. Ako ne, tedaj zapade v pravi zapor. Sploh bi bilo za take mlade gospodične prav in dobro, ko bi bile v pravem času domu. Pa to ne velja le za Angležnje.

ČEBELE IN RAZUM

Inž. Francon poroča v pariškem "Matinu" o poskusu, ki jih je izvršil letošnje poletje, da bi dognal, kako daleč sega pri čebelah čisti nagon in to, kar imenuje Maeterlinck "duha čebelnega panja".

Mnogi raziskovalci so ugotovili, da se čebela, ki naleti na kos sladkorja, ne spravi takoj nanj, temveč poleti najprej v panj in pozve več ali manj svojih družic, iz tega bi sledilo, da se zaveda, da sama ne more opraviti s sladkorjem.

Francon je ta poskus ponovil z lekarninami spremembami. Čebelo je dal na suho sladkorno kocko, tako da bi jo morala sama omelečati s slino, če bi jo hotela posebejati. Čebela pa je kocko preiskala, odletela in se vrnila kmalu potem s tremi drugimi čebelami. Prav toliko žuželk je imelo prostora na kocki. Francon je nato prilil nekaj vode v skodelico, tako da se je okrog sladkorja tvoril gost sirup z znatno večjo površino. Takoj je ena izmed živalic odletela in se vrnila z več tovarišicami, a tudi tokrat s točno toliko čebel, kolikor jih je imelo okrog sirupa prostora. Ko so tega poskale in je ostanek samo še nekaj neraztopljenega sladkorja, so čebele, ki so bile za nadaljnje delo odveč, odletele in jih je ostalo toliko, kolikor jih je bilo nujno treba, da pospravijo ta ostanek.

Francon trdi na podlagi svojih opazovanj, da so čebele zmožne točno prepoznati število žuželk, ki je potrebno, da se neko delo v redi opravi. To pa bi slo že preko nagona, ki deluje avtomatično ne glede na posamezne primer. Čebele morajo biti obdarjene torej z razumom.

KAKO VLADA MAHARADŽA

Kaka dva meseca je od tega, ko je indijski maharadža Tukoji Rao Puar zapustil svojo prestolnico v Darasu in ondotna svoja posestva ter se preselil v Francijo. V začetku novembra pa je angleška vlada temu vladarju poslala ultimatum: Ali naj se do 10. novembra vrne domov in na prestol, ali pa bodo posledaj Angleži sami vladali njegovo deželo. Menda pa maharadža ne misli na dom, pač pa bo protestiral proti temu, ker ga hočejo vreči s prestola na ta način, da bo izjavil, da odlaga čast angleškega lorda, ki mu jo je podelil angleški kralj. Rao Puar je zapustil svojo domovino zaradi neke plesalke Janki. To je mlada ženska, ki izhaja iz revne družine, ki pa je več let vladala v Darasu. Ministri so njej poročali in izpolnjevali njena povelja. Na njeno prigovarjanje je maharadža dal svojega sina prestolonaslednika Viesana Singa vreči v ječo. Kmalu nato je isto storil s svojo 18 letno hčerjo, ki bi bila morala postati prestolonaslednica, ako bi bil princ umrl. Obena pa se je posrečilo, da sta pobegnila iz ječe ter se skrila v Hindorju. Ljudstvo v Darasu pa je nad tem početjem maharadže in nad vlado tuje plesalke bilo tako ogorčeno, da se je bilo bati revolucije. Maharadža se je zato rajši mirno umaknil in se preselil v Evropo. Ob strani svoje plesalke bogati dedec sedaj živi na svojo domovino in na svoje otroke.

BLAZNIKOVE Prati ke

za leto 1934

IMAMO V ZALOGI

Cena 20c

s poštino vred.

"Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

72

Frochardki je zaplesala krvava megla pred očmi. Skeleč ogenj ji je zaplapolal po žilah. Toda kriknila ni.

Oči nepremično uprte v oder je štela: Železna palica je znova padla.

— Dve! — je zastokala Frochardka.

To pot je mučeni razbojnik grozno zatulil, toda njegov glas se je deloma izgubil v krikih množice.

Železna palica je zlomila morilec kost v stegnu.

Kar je množica po burnih izrazih mržnje v strahotnem molku obstala...

Krvnik je opravil svoj posel, zlonil je obsojenca po vrsti vse ude.

— Tri! štiri! pet! šest!... je hropela Frochardka.

In ko je nudilo obsojenčevu čelo samo še pogled na ostudno, brezoblično kepo okrvavljene mesa in zlomljenih kosti, je velel krvnik svojima pomočnikoma privezati to strahovito razmrvarjeno telo na kolo, dokler smrt ne reši zločincev groznih muk.

Drhteč od groze in nepopisne bolesti, se je Frochardka izbuljenih oči ozirala okrog sebe.

Zagledala je Jakoba, sedečega na tleh; tiščal je stisnjene pesti na usta, da bi zadušil krike bolesti in obupa! Mali Peter je ležal onesveščen na tleh.

Množica se je počasi razhajala s trga, umikajoč se vojakom, ki so jo začeli razganjati takoj, ko je bil krvnik opravil svoj posel.

Frochardka je ostala sama na obrežju z otrokoma, ki ju je bil zakon prav kar izpremenil v siroti.

Ustavila se je zopet in tedaj jo je prešinila silna bolest. Grizla si je ustnice, da bi zadržala solze in krik, ki jo je dušil v grlu.

Sesedla se je na klop, zapiliča nohte v njo in premagovala strašne duševne muke; toda vsa njena preteklost ni vzbudila v nji niti kesanja, niti slabe vesti.

Po strašni usoditvi, ki ji je prav kar prisostvovala, je začutila Frochardka v sebi samo globoko sovraštvo do ljudi.

Iz njega je črpala nove sile za končno osveto.

Dolgo je sedela strta na klopi blizu odra, kjer je v groznih mukah njen mož počasi umiral, ko je pa končno našla uteho v solzah in tihem preklinjanju ljudi, je pritegnila svoja otroka k sebi in jima pokazala z roko na trg Greve, rekoč:

— Očeta nimata več!... Ubili so ga; razmrvarili so njegovo telo, zlomili njegove kosti... Tega ne smeta nikoli pozabiti.

Peter je zopet zaplakal. Revček je razumel samo eno: njegov oče je bil mrtev!...

— In plakal je bridko pri misli, da ga ne bo nikoli več videl.

Takrat otrok še ni vedel, da ga bodo vse življenje zmerjali, češ, da je sin usmrčenega razbojnika, in da bodo bežali pred njim. Objokoval je svojega zločinskega očeta, kakor bi bil plakal po dobrem očetu.

Frochardka mu je obrnila hrbet in prenesla vso svojo ljubezen na Jakoba, na svojega ljubljeneja.

— Pojdi k meni, — je dejala in ga vzela v naročje... Ti ne jočeš... S solzami naš oče nikoli ne bo maščevan.

Jakob res ni potočil niti ene solze, ki bi bila pričala, da mu je reš hudo po očetu.

Ta prezgodaj dozoreli lopov je imel namestu srea že kamen v prsih. Oče mu je bil dobro izročil dedščino svojih prednikov...

Ta čas je bila legla noč na zemljo. Frochardova rodovina se je vrnila v svoj breg, kjer je bila našla zavetišče po aretaciji svojega očeta.

XXVI.

Frochardka je že vedela, zakaj je dejala svojemu možu, naj misli na to, kako bi prišel hitro, z eno potezo, do premoženja. Razbojnik je imel sicer mnogo zločinov na vesti, kljub temu pa ni bil prihranil toliko, da bi bila družina obvarovana pomanjkanja.

Frochard je zapravljal sproti vse v veseli družbi postopačev, živčih na tuj račun.

Žena sama je bila prihranila nekaj, da bi bilo za prvo silo, če bi se kaj pripetilo.

Ko je torej prišla katastrofa, so znašli prihranki vdove po usmrčenem razbojniku komaj nekaj stotakov.

Prve dni je Frochardka zelo varčevala, stanujoč z otrokoma v tesni izbici, a najemnine je plačevala vsak dan sproti.

Trdno je sklenila prijeti za delo; toda mislila je, da bo treba počakati, da ljudje ne bodo več govorili o krvavi tragediji in da pozabijo na ime usmrčenega zločincea.

Frochardka je mislila, da pojde vse tako, kakor si sama želi. Toda kmalu je doživela prvo razočaranje.

V glavo ji je bila šinila misel, da naj bi se sinova izučila katerekoli obrti in vprašala je oba, katere bi se najraje učila.

Peter ni imel posebnih zahtev; hotel je delati, to je bilo vse.

— Jaz pa nisem navdušen za delo, — se je odrezal Jakob; — živel bom, kakor je živel moj oče.

— Pazi, da tudi ne umreš tako, — ga je posvaril Peter.

Pri teh besedah je Frochardka zadrhtela. Sklenila je, da se bosta morala oba učiti te ali druge obrti.

Toda nihče ni hotel sprejeti v šolo sina usmrčenega morilec. Mati je zaman trkala na vrata premmogih delavnic; povsod so jo enako zavrnili.

Zavrnen in zapoden od povsod, je taval nesrečni Peter od jutra do večera po mestu. To je šlo dan za dnem. Zjutraj je dobil doma kos kruha, ki ga je zalival z vodo, in to mu je bila hrana za ves dan.

Zavrnen v vseh delavnicah, je trdno sklenil kljub temu oprizeti se obrti, če treba enega izmed zaničevanih in zasilnih poklicev, ki jih opravljajo ljudje po ulicah.

Iskal je dolgo. Nekega dne je srečal brusarja in ves dan je hodil za njim, ustavljač se povsod, kjer se je ustavil brusar, da bi nabrusil škarje in nože, ki so mu jih dajali ljudje po hišah.

Zvečer je spremil brusarja do njegovega doma.

Drugo jutro ga je prišel čakati pred vrata in zopet jo je ubral za njim po mestu.

— Brusar bom, — je sklenil deček.

Čez nekaj dni je zbral ves svoj pogum in prosil brusarja, naj ga nauči svoje obrti.

Vesel, da bo imel pomočnika, ki mu ne bo treba nič plačevati in ki mu bo lahko opravil vsa manjša dela, je brusar sprejel vajuca, ki se mu je tako navdušeno ponujal.

Dočim je drugi sin usmrčenega zločincea tako iskal dela, je pasel njegov brat lenobo, za kar mu je dajala potuho slabost in dvomljiva ljubezen njegove matere.

Frochardkin možnjček je bil kaj kmalu prazen. Napočil je dan, ko ni bilo več niti belica pri hiši in Frochardka se je čutila primorano najti drugo stanovanje in delo tudi zase.

Najprej je hotela dobiti službo zopet kje v krmi. Toda za tako službo bi bili potrebni dokumenti, a nihče bi ne bil sprejel v službo vdove po usmrčenem zločinceu.

Njena potrpečljivost je bila kmalu izčrpana. Opustila je misel na delo in ni ji bilo žal.

Preostajalo ji je beračenje, za njo vir lepih dohodkov, če se bo znala prav obrniti.

Skrila se je za kriko trpljenja, izpremenila svoj glas, da se ji je proseče tresel, a njene oči so dobile izraz ponižanega lice-mereca.

Nadaljevanje sledi.

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

ODVAJALCI PRED SODIŠČEM

Doger Touhy (spodej v sredi) in trije člani njegove družbe so se morali zagovarjati v St. Paul zaradi odredbe pivovarstva Hamma, od katerega so izplačili \$100,000 odkupnine.

NE SMEM TE LJUBITI

Zanimiv roman iz življenja
ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

14

— Hvala, Werner. Bodi prepričan, da ne bom razočarana. Samo povej mi še, predno se popolnoma odločim za grofa Hochberga, ako ga morda imeti rad, tako rad, da bi mogel z njim skupaj živeti. Kajti v moji hiši moraš vedno imeti prijeten dom. Od tebe se ne maram ločiti.

Z mehkim nasmehom po pogleda.

— V tej zadevi se ti na mene ni treba ozirati. Vsakdo naj živi svoje življenje. Četudi grofa Hochberga ne bi mogel trpeti, bi te vendarle prosil, da se na to popolnoma nič ne oziraš. Vendar pa ti mroem zagotoviti, da ga imam zelo rad. V njem je nekaj poštenega, izvirnega, odločnega. In take ljudi imam rad, kakor imam v naravi nad vse lepo in popolno in morebiti ravno zaradi tega, ker sem siaboten in hiran. Vem, kako take močne narave v zavesti svoje si-le preskočijo svoje meje. Krotkega moža v njem pač ne boš imela.

— To vem in tega tudi ne maram. Ravno njegov značaj mi ugaja. Na njem ni nič potuhnjene.

— Ne, zdi se mi tudi popolnoma odkrit in pošten.

— S poštenimi ljudmi je mogoče vedno dobro izhajati. Torej, ker ga imaš rad, mu bom rekla "da!"

Werner smeje zmaje z glavo.

— To ni nikak povod za moštitev. Ker ga imam rad, zato ga boš poročila?

Oly se smeje.

— Cesar pa ne bi storila, ako bi mi bil zoprni. Potem bi se mi zdelo neumno poročiti se z njim. Toda končajva sedaj ta pogovor. Brez vsakega izgovora te sedaj ostavljam, kajti sedaj moram z grofom Hochbergom govoriti med štirimi očmi. Kadar si bova na jasnem, ti sporočim.

Werner vstane.

— Dobro, Oly. Medtem časom grem na vrt. Toda počakaj, skoro bi ti bil pozabil nekaj važnega povedati. Danes jutraj sem iz našega urada prejel zelo važno obvestilo. Saj veš, da je ravnatelj naših uradnikov star in da je že davno gledal za svojim naslednikom. Danes mi piše, da je enega našel, ki mu more brez skrbi položiti v roke življenjsko delo našega očeta, za čegar napredek se bo še vedno zanimal. Na ravnatelja Haniša se moremo popolnoma zanašati. Na svojega naslednika ne bo nič manj pazil kot mi in piše mi, da se s svojega mesta ne umakne prej, dokler se ni prepričal, da mu more svoje mesto z mirnim srcem prepustiti. In tako bo že prvega oktobra novi ravnatelj in vodja podjetja dr. Jurij Valberg nastopil svojo službo. Žal mi je, da tedaj ne morem biti v našem uradu, ker bom tedaj že odpotoval v Davos. Mogoče biti mogla iti.

— Jaz! Toda Werner, saj vendar grem s teboj v Davos.

Werner se ji nasmeje.

— Tudi, če si nevesta? S tem se vendar vse izpremeni.

— Prav nič se ne izpremeni, Werner: ne med teboj in menoj. S teboj grem v Davos. In v uradu me pri vpeljanju novega ravnatelja prav gotovo ne potrebujejo. Kaj razumem o poslovanju? Imaš prav, ko praviš, da bo Haniš bolj pazil nanj kot midva. In nanj se moreva zanašati.

— Prav gotovo. Sedaj je samo še nekaj: Haniša ne smeva pustiti iti, ne da bi se od njega prisrčno poslovila in se mu zahvalila za njegovo zvesto delovanje.

— Ne, tega ne smeva. Pa tudi v tem vem za izhod. Prosila ga bova, da naju pred odhodom v Davos tukaj obišče. Tedaj nama more poročiti še vse natančneje in se mu moreva zahvaliti in se od njega posloviti. Tvoja bolezen je zadosten izgovor. In z dr. Valbergom se bova spoznala spomladi, ko se vrneva iz Davosa. Sedaj pa moram iti, Werner.

Skrbno pelje brata do vrat in si sežeta v roke.

*

Gilda Verdenova stoji pri okni spalnice svoje rednice, ki je mla- do dekle zopet neusmiljeno mučila. Ako je že bila sitna, kadar ni bila posebno bolna, je bila, kakor je čutila kake bolečine, neznozna. Tedaj v zmerjanju ni izbirala besed in je z rokami in nogami su- vača proti njej. Za vsako stvar je bila kriva Gilda, karkoli ji ni bi- lo prav.

Gilda pa je vse to potrpežljivo prenašala. Pri vseh teh mukah si je vedno mislila: — Sedaj bo moj dolg do te žene zopet nekoliko manjši.

Navadno pa ji po dnevih, kadar je posebno trpela, in je Gildo le preveč mučila, obžalovala svoje žalitve in ji dajala razna darila in ji zadrževala, da bo nekega dne po njej vse podedovala. To si- cer ni bilo pravo plačilo za njena ponižanja, toda delo ji je dobro, to je videla, da ji je stara gospa hotela popraviti storjeno krivico. Po- zahteva je na vse in ji je potrpežljivo pomagala prenašati njeno bo- lezen. Tudi danes je bila gospa zelo razburjena. Zdravnik je dolo- čil, da mora piti zelo vroč čaj in ko ji ga Gilda prinese, se ji je zdel prevroč. Odločno zamahne z roko in odbije skodeljico z vročim ča- jem in nekaj vročih kapelj zadene tudi Gildo v obraz.

S stisnjenimi ustnicami je šla Gilda po novo skodeljico čaja, toda služkinja jo ji je odločno vzela iz roke. Bila je priča ostudne- ga prizora.

— Sedaj bom jaz dala gospe čaj; vi pa se najprej preoblečite, saj ste vsi mokri, — ji pravi. — In od služkinje vzame gospa čaj z z goštrnjem, toda služkinja se za to ne zmeni.

Gilda se je naglo preoblekla in zopet prišla v sobo k bolnici. Služkinja, ki je še ostala v sobi, ji da z rokami znamenje, kot bi ho- tela reči: — Sedaj boste imeli nekaj časa mir. — In pokaže na bol- nico, ki je zaspala.

Gilda priklama, ji z roko dá znamenje, da more iti, kar služki- nja tudi stori.

Gilda je vsled čutja po cele noči bila sama zelo trudna in si je želela spati. Toda predno leže na divan v sosednji sobi, je hotela še malo počakati, da je bila popolnoma gotova, da je gospa spala in da je ne bo zopet takoj potrebovala.

Sobe ne bile v pritičju vije Fortune. Ko Gilda stoji pri oknu in s trudnimi nekočimi očmi gleda skozi okno, opazi Wernerja Lar- sena, kako počasi hodi opt na palico. Ravno je skončal razgovor s svojo sestro ter je v vrtni hotel poiskati miren prostor. Njegov po- gled poleti k oknu stanovanja gospe Grabowe. Kolikokrat je že za- stonj pogledoval v to okno! Danes je imel srečo. Vidi Gildo in nje- gove oči začne. Odkrije se in se prikloni. Gilda mu odzdravi s svo- jim ljubčnim nasmehom. Smeje ji zamahne z roko, kot bi jo va- vil na vrt. Toda Gilda z žalostnim nasmehom odkima in pokaže z prstom, nazaj, da je mora vedeti, da jo bolna gospa zadržuje.

Werner gre žalostno počasi dalje. Toda svojega nagleda ne iz- pusti od nje, dokler ni odšel mimo okna. Gildi se smili ubogi boze- ti mož, ki je svoje trpljenje prenašal s tako občudovanja vredno vdanostjo.

(Dalje prihodnjic.)

LITVINOV IN ČASNIKARJI

Ko se je sedeljski komisar za zunanje zadeve, Maksim Litvinov, pogovoril s predsednikom Roze- veltom glede priznanja Sovjetske Unije, je bil povabljen v National Press Club v Washing- tonu, kjer je podal ameriškim časnikarjem več važnih izjav.

Iz Jugoslavije.

Stric ubil izvoljenca svoje neč- kinje.

Premožni kmet Stevan Liboje- vič v Bosenskem Kobašu je ubil sosedovega sina Ilijo Bugarinovi- ča, ki je bil zaljubljen v njegovo nečakinjo Jeljo. a tudi ona ga je imela rada in se je hotela z njim poročiti. Pri uboju mu je pomag- al blapec, ki bi mu rad dal Li- bojevič nečakinjo za ženo, saj so da bi jo obdržal doma.

Oče zgorel, ko je reševal otroke iz goreče hiše.

Iz Bihacra poročajo, da je začel- la goriti hiša posestnika Mile La- lica v vasi Lipovača. Gospodar je bil na polju, doma so pa ostali trije njegovi sinčki, triletni Ni- kolaj, 5-letni Peter in 8-letni Bog- dan. Močan veter je pihal skozi odprta okna in raznesel žerjavico po izbi. Tako je začela hiša gore- ti in ko je prihitel oče domov, je bila že vsa v plamenih. Ne mene- se za lastno življenje je skočil oče skozi okno in rešil iz goreče hiše vse tri otročičke, sam se je pa o- nesvestil in ko so ga sosedje po- tegnili skozi okno, je bil tako ope- čen, da je v bolnici kmalu v stra- nih mukah izdihnil.

Zadnji dnevi Čaruge št. 2.

Okolica Ivanič gradu je dolge mesece trepetala pred razbojniško tolpo, ki jo je vodil Tomo Brestov- ec, nazvan "Čaruga št. 2 z Gra- benskega brda". V zadnjem času so orožniki zajeli več članov tol- pe, vodja sam pa se je umaknil v Hrvatsko Zagorje. Te dni so tudi njega našli v malem naselju blizu nekdanje slovenske meje. Skrilal se je pri svoji sestrji. Čaruga z Grabenskega brda pa bo ušel slo- venški pravici, ker je jetičen v zad- njem štadiju in mu zdravniki pri- sojajo le še nekaj dni življenja. Tolovaški tovariši skušajo umi- rajočemu naprtiti vso krivdo mno- goštevilnih zločinov.

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi

s velikimi stroški. Mno

go jih je, ki so radi sta-

bih razmer tako priza-

deti, da so nas naprosili,

da jih počakamo, zato

naj pa oni, katerim je

mogoče, poravnajo na-

ročnino točno.

Uprava "G. N."

Grobница žrtav avstrijskega nasi- lja v Zenici.

Med svetovno vojno so avstrij- ske vojaške in civilne oblasti v Ze- nici uredile taborišče za vojne ujetnike in internirance iz Srbije in Črne gore. V tem velikem ta- borišču je pomalo zaradi pomanj- kanja hrane in nalezljivih bolezni mnogo žrtav avstrijskega nasilja, ki so pokopane na zapuščenem vo- jaškem pokopališču. Zeniška ob- čina in razna društva so že pred meseci začela zbirati prispevke za zgradbo grobnice teh vojnih žr- tev, ki naj bi se postavila na pro- storu nekdanjega avstrijskega ta- borišča. To zemljišče pa ni bilo občinska last in se je že razprav- ljalo o tem, da bi se grobnica ure- dila v občinskem parku. Ker pa je sedaj vojaška oblast vendarle odstopila občini zemljišče nekda- njega taborišča, bo že v začetku prihodnjega leta realiziran prvot- ni načrt v dostojno počastitev spom- ina vojnih žrtav in narodnih muč- enikov.

Pretrsljiva rodbinska tragedija.

Te dni se je odigrala pri Petro- varadinu pretrsljiva rodbinska tragedija. Kmet Blaž Stojčič je z britvijo prerezal vrat svojemu

sinu Ivanu. Oče je siromašen kmet in je hotel preskrbeti svojemu si- nu boljšo bodočnost. Zato ga je poslal v trgovsko šolo v Osijek, kjer se je fant zaljubil v 17-letno Miro Broder. Hotel se je na vsak način poročiti z njo in je to doma staršem povedal. Oče je bil pa se- veda odločno proti sinovi ženitvi in tako so se začeli domači pre- piri. Popoldne je doma zopet na- stal prepir in sin je navalil z no- žem na očeta, ki je pa pograbil britev in mu prerezal vrat, da je bil takoj mrtev.

Hiša se je podrla na starčka.

Nad Krapino je zadnje čase div- jala nekaj dni nevihta, ki je imela za posledico tudin en smrtni pri- mer. Nesreča se je pripetila v vasi Proseki, v občini Petrovsko. Ne- vihta je podrla severno steno ne- ke kmetijske hiše, last kmeta An- dreja Svečnjaka, ki je tedaj spal v hiši skupaj s svojo družino. Strašen hrup je prebudil domači- ne, ki so v grozi zbežali iz hiše. Nihče pa se ni spomnil očeta. Ko so opazili, da ga ni, so skočili v hišo, kjer so videli na kraju, kjer je bila njegova postelja, velik kup ruševin. Ko so odmetali podrtine, so odkopali truplo smrtno pome- sčenega očeta.

Deklica brez rok najboljša v šoli.

V vasi Zalagovcu pri Varvarnu so pred nekaj leti prešči odgrizli obe roki deklici Miladiji Marja-

SLOVENIC PUBLISHING CO. TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOŽNIH LISTOV, RE- ZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA PO- TC VANJE

novičev. Otrok nima piti prstov, niti dlani. Ko je nekoliko odrasel, pa se je izkazala za zelo bistro ter jo je učitelj sprejel v šolo. Uči- telj žepi in učiteljica Nikolič sta otroka poučevala v branju in pisanju. V branju je otrok zelo hitro napredoval in počasi je napre- doval tudi v pisanju. Deklica dr- ži svinčnik med obema okrnjeni- ma rokama ter piše zelo lepo, naj- lepše v šoli. Sedaj je dovršila četr- ti razred ter je med vsemi otro- ci najboljša v šoli.

LOČITEV NA POVELJE

Ko je prispel irakijski kralj Fai- sal lani v London, ga je spre- mljal s stra princeza Sara, ki se je zaljubila v tajnika šrškega po- stanišča v Londonu Ato Amira. Sara in Amin sta morala seveda svojo ljubezen skrivati in šele po- zneje v Carigradu sta se sestala ter se poročila po islamskem obredu. Po poroki sta odpotovala v Anglijo in se naselila v skromni vili v Cornwall Gardensu. Kralj Faisal je pa kmalu zvedel, da se mu je sestra skrivaj omožila. Ni imel si- cer osebnih pomenov proti svo- jemu svaku, toda kot veren moha- med je vedel, da bi se njegova se- stra po islamskih zakonih ne smela poročiti z navadnim zemljanom. Vzla bi lahko samo plemiča.

Ker pa kralj ni hotel te zadeve sam odločiti, je sklepal na posve- tovanje visoko mohamedansko du- hovščino. In mohamedanski koncil je sklenil, da se mora princeza Sara in Amin brezpogojno ločiti. S tem sklepom so poslali iz Iraka v Anglijo kurirja. Čeprav sta pa Amin in Sara poročna šele dobra dva meseca, se čutila tako rahlo zadržana, da sta takoj privolila v ločitev. Ločitev ne bo težka, kajti po islamskih obredih zadostuje, da mož pred pristojnim cerkvenim or- ganom izjavi svoji ženi: "Ločiti se hočem od tebe!" S tem je lo- čitev formalno izvršena. Princeza Sara se namerava po ločitvi vrniti v Irak in se posvetiti socialni do- brodelni akcijam. Izjavila je, da se drugič ne bo omožila, ker bo v svojem srcu kljub formalni loči- vi še v dno združen z Aminom.

6. decembra: Bremen v Hamburg

9. decembra: Rex v Genoa

12. decembra: St. Louis v Hamburg

13. decembra: Rex v Hamburg

14. decembra: Rex v Hamburg

15. decembra: Rex v Hamburg

16. decembra: Rex v Hamburg

17. decembra: Rex v Hamburg

18. decembra: Rex v Hamburg

19. decembra: Rex v Hamburg

20. decembra: Rex v Hamburg

21. decembra: Rex v Hamburg

22. decembra: Rex v Hamburg

23. decembra: Rex v Hamburg

24. decembra: Rex v Hamburg

25. decembra: Rex v Hamburg

26. decembra: Rex v Hamburg

27. decembra: Rex v Hamburg

28. decembra: Rex v Hamburg

29. decembra: Rex v Hamburg

30. decembra: Rex v Hamburg

31. decembra: Rex v Hamburg

1. januarja: Rex v Hamburg

2. januarja: Rex v Hamburg

3. januarja: Rex v Hamburg

4. januarja: Rex v Hamburg

5. januarja: Rex v Hamburg

6. januarja: Rex v Hamburg

7. januarja: Rex v Hamburg

8. januarja: Rex v Hamburg

9. januarja: Rex v Hamburg

10. januarja: Rex v Hamburg

11. januarja: Rex v Hamburg

12. januarja: Rex v Hamburg

13. januarja: Rex v Hamburg

14. januarja: Rex v Hamburg

15. januarja: Rex v Hamburg

16. januarja: Rex v Hamburg

17. januarja: Rex v Hamburg

18. januarja: Rex v Hamburg